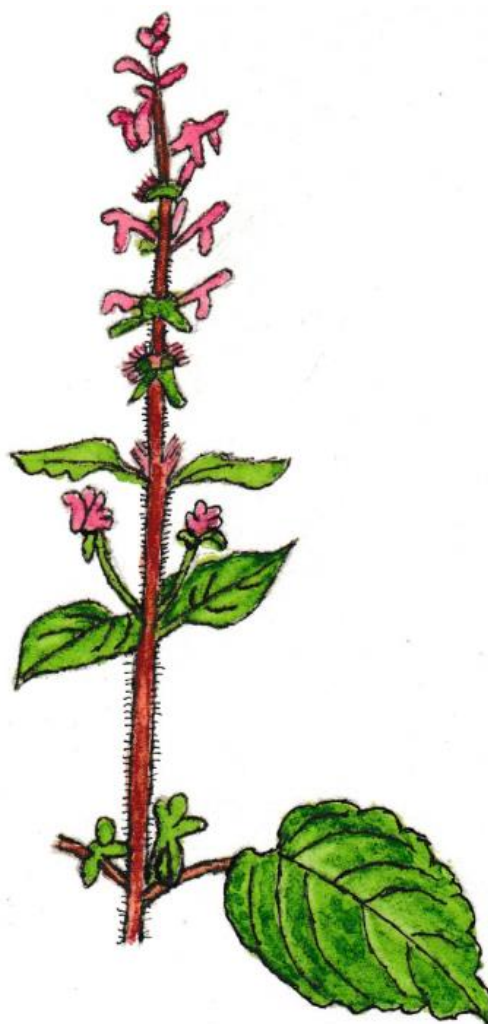


REINETTE  
EPOS  
DER  
KRUIDEN

Zodra het monster zag waaruit die wolk bestond,  
greep 't gauw zijn blanke spa en sloeg ermee in 't rond.  
300 De wespen vielen neer bij hopen op de grond,  
de meesten bleven dood of werden erg gewond.  
Een was er die in 't oor van 't monster was gekropen  
en bijna had 't daardoor zijn evenwicht verloren,  
maar met een rake slag, nog voor de wesp kon steken,  
305 bekocht zij deze daad met 't offer van haar leven.  
Nu pas werd 't monster woest, het stak het kruid in brand  
dat 't opgestapeld had in 't midden van zijn land.  
Een dikke, grijze rook bedwelmde al de bijen  
die hingen aan zijn lijf, zijn armen en zijn dijen.  
310 Bij trossen vielen z' af en tolden op de grond,  
waar wie niet vliegen kon zijn laatste rustplaats vond,  
want 't monster met zijn spade stond ze naar het leven,  
uitzinnig sloeg het toe, gekweld door al hun steken.  
Als Vespa 't slagveld zag bezaaid met al die lijken  
315 van haar krijgshaftig volk, van al haar koene krijgers,  
geraakte zij in toorn, viel driftig 't monster aan,  
maar gauw was 't ook met haar, de koningin, gedaan.  
"De koningin is dood" zo liep het droef gerucht,  
en wie nog vliegen kon, sloeg ijlings op de vlucht.





## Bosandoorn

*Stachys silvatica*

Boze geesten hokken samen  
op wat men een Rooknacht noemt.  
Spook en heks een plan beramen:  
al wat goed is wordt verdoemd.  
Niemand vreze duivels hand  
die bij mij om hulpe komt:  
op een hete kool gebrand  
overwin ik hem terstond.  
Rook, als wierookgeur zo zoet,  
nooit verheugde hels gebroed.



3

C M B

*Bosandoorn, uw wierookgeur  
jaagt de heksen uit de deur  
en de letters C...M...B...  
brengen niets dan zegen mee.*



## Kleefkruid

*Galium aparine*

*Kruipen, klimmen is mijn leven  
langs het dichte struikgewas  
en in 't opgeschoten gras.  
Elk houvast komt mij gelegen,  
faalt het mij aan eigen kracht.  
'k Hecht me vast met duizend haken -  
ruwaard noemt mij 't ander kruid -  
uit d' omknelling wil ik raken,  
in het gras wordt ik versmacht:  
daarom breek ik telkens uit.*

'k Hou als iedereen van 't licht,  
laat me daarom niet verdringen.  
Erger is 't dat elk me zwicht  
en met stokken wil bedwingen.  
Filantropisch is mijn aard:  
'k hou zoveel van al wat leeft,  
roert en rondom mij beweegt.  
Uitgelaten als een kind  
is mijn vrucht die gij verdraagt.  
Daarom kleef ik zo gezwind.

Kon de mens nu ook eens leren  
lijk mijn kruid zich vast te haken  
eeuwig aan de wet des Heren  
en nooit 't eeuwig licht verzaken.  
Fides eert mijn ned'rig kruid.  
Kruipend, klimmend blijf ik streven  
rusteloos naar 't zonnelicht.  
uit ervaring wil 'k u leren:  
"in het licht die vreugde ligt."  
Daarom kleef ik aan uw huid.

